

drøftet, hvem der skal sendes — det er ikke afgjort endnu —, men vi søger at sende de to bedste, vi kan finde dertil. Det er blevet nævnt, at vi skal sende en Mand af Cassels Rang. Ja, det skal vi naturligvis gøre, men Cassel er nu Cassel, og vi har vore, saa vi finder dem nok. Naar Grev Moltkes Udnævnelse til Medlem af denne Delegation er blevet nævnt som Udtryk for, at Embedsmændene oppe i Udenrigsministeriet har drejet mig, som her altsaa er Manden fra Gaden, der er kommet ind i Udenrigsministeriet, en Knap, saa vil jeg dertil sige, at hvis der er nogen, der har drejet nogen en Knap, saa er det mig, der har drejet Embedsmændene deroppe den. Men jeg kan ikke tro, at de har noget imod det; de er kendt med Grev Moltkes overordentlige Evner og ved, at han har megen Bonsens, og det betyder ogsaa noget paa det nationaløkonomiske Omraade. Det drejer sig ikke alene om at kende Nationaløkonomiens Historie og Teorier, men det drejer sig ogsaa om at have Næse, og det er ikke altid, Videnskabsmænd har det. Men det kan ske, at Manden fra Gaden — og i dette Tilfælde er Grev Moltke en Mand fra Gaden, der hentes ind i denne Delegation — har det.

Det forbavser mig, at man taler saaledes om vort nuværende Udenrigsministerium, idet det jo nemlig virkelig er saaledes, at der er kommet en ny Aand ind i det. Det er netop den erhvervspolitiske, den økonomiske Side, man først og fremmest har Øje for. Men de Herrer maa ikke glemme, at ved Siden af det erhvervspolitiske, det handelspolitiske og det økonomiske er der det politiske. Man kan sige, at det økonomiske bestemmer det politiske, men det politiske kommer ikke ud af Verden, fordi Økonomien bestemmer det. Det gælder ikke alene om at have dygtige Erhvervsmand indenfor Udenrigsministeriet, men det gælder om at have Mænd med udenrigspolitiske Evner, og det har man efter min Mening i vort nuværende Udenrigsministerium. Jeg har i flere Aar haft Lejlighed til at lære det at kende, og som Minister har jeg erfaret, at vi har Mænd derinde, som jeg er stolt over at det danske Udenrigsministerium besidder, Mænd med høj Kultur, Mænd med Forstaaelse af Landets Tarv, netop Mænd med Forstaaelse af hele den nye Tid og Mænd, der supplerer hinanden, saa at der virkelig er en Enhed i Tjenesten. Se, det er min Erfaring, og jeg er ikke bange for at paa kalde min Forgænger og ogsaa tidligere Forgængere i Embedet. De vil sige akku-

rat det samme. Der er endogsaa en, som har sagt til mig: De Mennesker, De nu faar at arbejde sammen med, er bedre end de bedste. Men her drages altsaa det personlige ind. Jeg maa sige, at det er svært nok at sidde i det store Arbejde og med det store Ansvar deroppe i Ministeriet og saa — naturligvis — skulle under offentlig Debat. Jeg vilde ønske, vi kunde overlade noget i denne Henseende til Udvalget, og jeg takker de Herrer Ordførere og Talere for, at de med Hensyn til Personerne i Udlandet og til Pladserne i Udlandet har vist det Hensyn ikke at gaa ind paa Enkeltheder. Men jeg vil have Lov at sige dette som en Ripost netop mod det, der er sagt fra anden Side.

Jeg skal derefter gaa over til nogle af Enkelthederne, og jeg skal søge at gøre det saa kort som muligt, da Tiden er saa fremrykket. Fra forskellig Side er det baltiske Problem blevet rullet op som et Problem, dette Lovforslag ikke havde Øje for. Hvis der er noget Punkt i vor Udenrigspolitik og i vor Historie, som jeg mener at have haft Øje for, er det netop Østersøproblemet, det baltiske Problem. Det, som er sket her, er noget, jeg gerne vil have Lov til at give nøjere Oplysning om i Udvalget, men det er sket med fuldkommen Tilslutning fra Erhvervene. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen spurgte, om Erhvervene da kunde gaa med til det, som var bestemt med Hensyn til Riga. (Holger Andersen: Skibsfarten spurgte jeg om.) Ja, vi har forhandlet om Sagen med Søfartsraadet. Vi har i det hele taget forhandlet om alt med de forskellige Erhverv. Først har man drøftet det med tre Mænd fra hvert Erhverv, som er kommet og har drøftet det helt privat, og med dem har man gennemgaaet de enkelte Ting, og derefter har vi haft dem alle sammen samlet og faaet Tilslutning til vore Forslag ogsaa paa dette Punkt, men naturligvis: Skibsfarten var enig med os, og det er jeg enig med de Herrer i, at Riga naturligvis er Hovedpunktet, og den vil ogsaa blive Hovedpunktet for vor Repræsentation derovre, men der er visse Hensyn, som i Øjeblikket maa tages derovre, og som jeg skal give de Herrer Oplysning om i Udvalget — netop i Overensstemmelse med det, som de Herrer selv har ønsket, at man ikke her i Salen skal komme ind paa det personelle. Nej, Udenrigsministeriet er klar over det faktiske Problem og ogsaa klar over, at Riga i den Henseende er Hovedpladsen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen,